

conspiciendo vident etiam illud videre
comiciendo. quomā nondū posunt facie
ad faciem. Non enim ait apłs videmus
nunc speculū. s; videm? nūc p speculū.

Capitulum xxiiij

Quoniam ergo vident suam mentem quo
modo videri potest. et in ea tri-
mitate istam de qua multis mo-
dis ut potui disputavi. nec tamē eā cre-
dunt vel intelligunt esse imaginem dei.
speculū quidē vident. sed vsq; adeo nō
vident per speculum. eū qui est per spe-
culum nunc videndū. ut nec ipsum spe-
culum quod vident sciunt esse speculū. id
est imaginē. quod si scirent fortassis et eū
cuius est hoc speculū. per hoc querendū.
et per hoc interim videndum esse
sentirent. fide non ficta corda mundan-
te ut facie ad faciem possit videri. qui p
speculū nunc videtur. Quia fide cordi-
um mundatrice contempta. quid agūt
intelligendo que de natura mentis hu-
mane subtilissime disputantur. nisi ut
ipsa quoq; intelligentia sua teste dam-
nentur? In qua utiq; nō laborarent. et
ut ad certū aliquid puenirent. nisi pe-
nalibus tenebris involuti et onerati cor-
pore corruptibili quod aggrauat animā
quo tandem merito inflicto malo isto
nisi peccati? Dñi tanti mali magnitudie
amoni. sequi deberent agnum qui tol-
lit peccata mundi. ¶

Capitulum xxv

Ad eū nanq; pertinētes etiā lon-
ge istis ingenio tardiores. quā-
do fine huius vite resoluuntur
a corpore. vis in eis retinendis non ha-
bent iude potestates. Quas ille agn?
sine villo ab eis peccati debito occisus
non potentia potestatis priusq; iusticia
sanguinis vicit Proinde liberi a diabo-
li potestate suscipiuntur ab angelis san-
ctis. a malis omnibus liberati. per me-
diatorem dei et hominū. hominē ihesū
cristū. quomā cōsonantib; diuinis scri-

pturis. et veterib; et nouis. et p quas
prenunciatus. et per quas anūciatus
est cristus. non est aliud nomen sub ce-
lo in quo oportet homines saluos fieri
Constituuntur autem purgati ab omni
contagione corruptionis. in placidis se-
dibus. donec recipiant corpora sua. s;
iam incorruptibilia que ornent non one-
rent. hoc em placuit optimo et sapien-
tissimo creatori ut spiritus hominis deo
pie subditus. habeat feliciter subditū
corpus. et sine fine permaneat ipsa feli-
citas. Ibi veritatem sine vlla difficul-
tate videbim;. ea m; clarissima et cer-
tissima perfruemur. Nec aliquid quere-
mus mente ratiocinantes. se contempla-
tes cernem;. que nō sit fili? spiritus san-
ctus. cū de patre procedat. In illa lu-
ce. nulla erit questio. hic vero ipsa expe-
rientia tā michi apparuit esse difficilis.
quod et illis qui hec diligenter atq; intel-
ligerent legent. procul dubio similiter
apparebit. ut cum me in secundo huius
operis libro alio loco dicturū esse pro-
miserim. quocienscunq; in ea creatura
que nos sumus aliquid illi rei simile os-
tendere nolui. qualecūq; eloquiū meū
sufficiens eloquutio sequuta non fuerit.
quāuis ipso intellectu conatū me senserim
magis habuisse q̄ effectū. et in vna
quidem persona quod est homo inuenisse
imaginē summe illius trinitatis. et in
re mutabilia tria illa ut facilius intelli-
gissent. etiā per temporalia interualla
maxime in libro. ix. monstrare voluisse
Sed materia vnus persone nō si huma-
na possit intentio. trib; illis personis
conuenire potuerunt. sicut in hoc libro
quintodecimo demonstrauim;. ¶

Capitulum xxvi

Quoniam in illa summa trinitate quod
deus est interualla temporū nulla sūt.
per que possit ostendi aut saltem requi-
ri. verum pat̄ de patre natus sit fili;. et
postea de ambobus processerit spiri-
tus sanctus. quomā scriptura sancta